

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.400/2015/6.szám

A Kúria a Kutiné dr. Stefanovits Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 31. napján kelt 3.M. 370/2014/17. számú jogerős ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M. 370/2014/17. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes az 1981. szeptember 7. napján bekövetkezett üzemi balesetéből kifolyólag keletkezett egészségkárosodására figyelemmel 1982. február 1-től 1984. január 31-ig 1-es fokozatú baleseti járadékban részesült. 2014. március 11. napján a felperes állapotrosszabbodásra hivatkozással baleseti járadék felélédése iránti kérelmet terjesztett elő. Alperes a 2014. május 8. napján kelt számú határozatával a kérelmet elutasította, figyelemmel az elsőfokú szakértői bizottság orvosszakértői véleményére, amely 8%-ban véleményezte a felperes üzemi eredetű egészségkárosodását.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság a 2014. október 3. napján kelt számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, figyelemmel a kötelező egészségbiztosításról szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (továbbiakban: Ebtv.) 57. § (1) bekezdés és 60. § (3) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel, mivel a másodfokú szakértői bizottság is 8%-os össz-szervezeti egészségkárosodást véleményezett, tehát a felperes üzemi balesetből eredő egészségkárosodása utóbb három hónapon át a 20%-ot nem haladta meg.

Felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szervek határozatának hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra

utasítását. Álláspontja szerint az 1981. szeptember 7-én történt üzemi balesetben bekövetkezett lábfej törés, mely rossz helyzetben rögzült, illetve annak megrövidülése kapcsolatba hozható a fennálló köszvény betegségével, a sérült láb évek óta fennálló fokozódó fájdalomával.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozataiban foglalt ténybeli és jogi indokait fenntartva. Kiemelte, hogy ellátást megállapítani, illetve az ellátásra való jogosultság feléledését megállapítani az Ebtv. 57. § (1) bekezdésében, illetve 60. § (3) bekezdésében foglalt feltételek hiányában nem lehet. A felperes össz-szervezeti egészségkárosodása nem éri el a 13%-os mértéket, illetve ez utóbb három hónapon át nem haladta meg a 20%-ot sem.

Alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte az Ebtv. 57. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányára hivatkozva.

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság aggálytalannak értékelte a perben kirendelt Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek Szolnoki Intézet (Dr. Fekécs Éva igazságügyi orvosszakértő) szakvéleményét (és kiegészítő szakvéleményét), amely szerint a felperes baleseti egészségkárosodása 8% az elsőfokú orvosi bizottság vizsgálatának időpontjától kezdődően a 7/2012. (II.14.) NEFMI rendelet alapján. A bíróság a felperes új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát mellőzte, mivel úgy ítélte meg, hogy a szakértő a szakvéleménye belső ellentmondását - a bal, illetve jobb láb adminisztratív elírását - kiegészítő szakvéleményében feloldotta. A bíróság megállapította, hogy az igazságügyi szakértő az első- és másodfokú orvosi bizottságok szakvéleményével egybehangzón értékelte a felperes üzemi balesetű egészségkárosodását 8%-os mértékűnek, így további bizonyítás elrendelése nem volt szükséges. A bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes által csatolt méretfelvételi lapot az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, a másodfokú orvosszakértői szerv megállapításaival, valamint a mért adatokkal egybevetve érdemi eltérés nem volt feltárható, a mérés kivitelezése a különböző szervek és személyek részéről jelentéktelen eltérések lehetőségét magában hordozta, amely azonban perdöntő jelentőségűnek nem bizonyult, a kijavított, illetve kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény tükrében.

A bíróság érvelése szerint az eljárás társadalombiztosítási szervek helyesen állapították meg a tényállást, abból megalapozott jogi következtetést vontak le, amikor a felperes esetében megállapított 8%-os üzemi baleseti eredetű egészségkárosodás mellett az Ebtv. 60. § (3) bekezdése és 56. § (helyesen 57. §) (1) bekezdése alkalmazására, a baleseti járadék feléledésére, illetve a baleseti járadék megállapítására nem láttak lehetőséget.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak „a társadalombiztosítási szervek határozataira is kiterjedő” hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra kötelezését kérte a Pp. 3. § (3) és (4) bekezdése, 164. § (1) bekezdése és 182. § (3) bekezdése megsértését állítva.

A felperes sérelmezte, hogy a bíróság a szakértő szakvéleményét és annak kiegészítését elfogadta. Kifogásolta a felperes, hogy a bíróság orthopédus szakértő bevonása helyett elmeorvos bevonását engedélyezte, továbbá, hogy a speciális szakértelmet igénylő szakkérdésre kardiológus adott választ. Vitatta a felperes a szakvélemény - a bal lábfej hosszúságával kapcsolatos - a méretfelvételi lappal és a másodfokú szakvéleménnyel ellentétes megállapításait. A felperes álláspontja szerint a szakértő figyelmen kívül hagyta szakvéleménye készítése során az állandó fájdalom szindrómát, a lábfej megrövidülését, a járáshibát, a gyógycipő használatát, amelyek a korábban megállapított 16%-os egészségkárosodáshoz képest rosszabbodás bekövetkeztetését igazolják. Vitatta a felperes, hogy a szakértő egyáltalán „az ő lábát véleményezte”, illetve sérelmezte, hogy a bíróság nem indokolta az eltérést a 2014. május 14-i és a 2014. június 10-i röntgenfelvételek között.

A felperes felülvizsgálati kérelmében fenntartotta, hogy „jelenlegi panaszai okozati összefüggésben vannak az 1981-es üzemi balesettel”. A felperes úgy ítélte meg, hogy a felülvizsgálati kérelmében részletezett kifogások és ellentmondások miatt a szakvéleményt a bíróság nem tekinthette volna aggálytalannak és további bizonyítást kellett volna elrendelnie.

Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte az aggálytalan szakvéleményre figyelemmel. Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes - 2015. május 21-én kelt - friss orthopéd szakorvosi leletében feltüntetett „a bal láb hossza kb. 2,5 cm-rel rövidebb” kérdést a bíróság vizsgálta. E körben a bíróság az eljárás során csatolt méretfelvételi lapot összevetette az igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, illetve a másodfokú orvosszakértői szerv megállapításaival, és érdemi eltérést nem tudott feltárni. Az alperes utalt arra, hogy a felperes másik szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa a Pp. 182. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel nem volt indokolt, a jobb és bal láb téves jelölése a szakvéleményt (tekintettel a kiegészítő szakvéleményre) nem teszi kétségesé. Az igazságügyi szakértő az első- és másodfokú szakértői bizottságok orvosszakértői véleményével egybehangzóan véleményezte a felperes üzemi eredetű egészségkárosodását 8%-ban.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében az érdemben

helytálló és kellően megindokolt jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Alperesi beavatkozó álláspontja szerint a bíróság a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok megsértése nélkül hozta meg ítéletét. Az igazságügyi orvosszakértői véleményben és kiegészítő szakértői véleményében foglaltak alapján - azok egybehangzó az első- és másodfokú határozat alapjául szolgáló szakhatósági állásfoglalásokkal - aggálytalanul megállapítható volt, hogy a felperes esetében a jogszabályban meghatározott jogosultsági feltételek nem álltak fenn. Az újonnan csatolt orvosi leletekkel kapcsolatosan rámutatott az alperesi beavatkozó, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos az alábbiak szerint.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelemben foglaltak szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság az eljárásjogi és az anyagi jogi szabályokat betartva hozta-e meg döntését és mindezt abban a körben vizsgálta, amelyben a felülvizsgálati kérelem sérelmezte a munkaügyi bíróság ítéletét.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a döntéshozatalhoz szükséges tényállás feltáratlanságát, ezzel összefüggésben a bíróság rendelkezésére álló szakvéleményében kimutatható hiányosság miatt a szakvélemény ellentmondásainak feloldása elmaradását kifogásolta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a bizonyításhoz fűződő jogait mellőzte a bíróság, ezzel a Pp. 3. § (3) és (4) bekezdését, valamint a 164. § (1) bekezdését megsértve hozta meg ítéletét.

A Pp. 3. § (3) bekezdés utolsó mondatában rögzített tájékoztatási kötelezettség különös hangsúlyt kap abban az esetben, amennyiben a közigazgatási perben csak szakkérdés eldöntése alapján dönthető el és ítéelhető meg a határozat törvényessége és ezen szakkérdés bizonyítására, illetőleg vizsgálatára a perben mindenképpen szükség van. Ebben az esetben a bíróságot a konkrét szakkérdés vonatkozásában tájékoztatási kötelezettség terheli. A (4) bekezdés értelmében a bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítás elrendelő határozatához nincs kötve, a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A felperes az eljárás során az egészségi állapotára vonatkozó kereseti kérelem körében kérte a szakértő kirendelését, amelynek a bíróság eleget tett és felperes egészségi állapotának megítélése érdekében a Pp. 177. § (1) bekezdésére figyelemmel igazságügyi orvosszakértői vélemény elkészítésére hívta fel az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézet Szolnoki Intézetét. A bíróság tehát nem sértette meg eljárásával a Pp. 3. § (3) és (4) bekezdése, valamint 164. § (1) bekezdése rendelkezéseit.

A felperes felülvizsgálati érvelése szerint a bíróság a Pp. 182. § (3) bekezdésébe ütközően mellőzte az újabb szakértő kirendelését.

A Pp. 182. § (3) bekezdése értelmében, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértők szakvéleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el, szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is.

A Kúria a Pp. 182. § (3) bekezdése alkalmazása kapcsán korábbi határozataiban kifejtette, hogy az egészségkárosodáson/egészségi állapoton alapuló ellátások tárgyában hozott társadalombiztosítási határozatok alapjául szolgáló, az NRSZH bizottságai által adott szakvélemények/szakhatósági állásfoglalások és a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemények orvosszakmai kérdésekben kimutatható, a jogosultságot befolyásoló ellentmondásait a bíróságnak további szakértői bizonyítás elrendelésével kell feloldania (Mfv.III.10.285/2009., Mfv.III.11.188/2010., Mfv.III.10.481/2014/4.).

A peradatok szerint a felperes 1981. szeptember 7-én elszenvedett üzemi balesetével összefüggésben 1982. február 1. napjától 1984. január 31. napjáig 1-es fokozatú baleseti járadékban részesült. A felperes 2014. március 11. napján állapotrosszabbodásra alapítottnan a baleseti járadék ismételt megállapítása iránt (feléledése) terjesztett elő kérelmet.

A felperes részére korábban 2 éven át folyósítottak 1-es fokozat szerinti baleseti járadékot, ezért az Ebtv. 60. § (3) bekezdése alapján abban az esetben van lehetőség ismételten megállapítani baleseti járadékot, illetve akkor éled fel a baleseti járadékra való jogosultság, ha az egészségkárosodás utóbb három hónapon át a 20%-ot meghaladta.

A felperes egészségkárosodása mértékének meghatározása

orvosszakértői kérdés, ezért a bíróság a perben igazságügyi orvosszakértői bizonyítást rendelt el. Az orvosszakértő szakvéleményében részletezte a felperes megbetegedéseit, de nem véleményezett a felperesnél üzemi balesetből eredően 20%-ot meghaladó egészségkárosodást. Az igazságügyi orvosszakértő szerint felperes baleseti egészségkárosodása 8% és ennyi volt az első- és másodfokú orvosi bizottságok vizsgálatának idején is.

A felperes szakvéleménnyel kapcsolatos kifogásaira az igazságügyi orvosszakértő kiegészítő szakvéleményében nyilatkozott, és az eredeti szakvéleményében tett nyilatkozatától nem tért el a fő kérdés tekintetében, mely szerint 8%-os üzemi baleseti eredetű a felperes egészségkárosodása, mely megegyezik a korábban eljáró orvosszakértői szervek megállapításaival.

A felperes a kiegészítő, kijavító szakvélemény megállapításaival nem értett egyet, új szakértő bevonását kérte arra figyelemmel, hogy a szakértő fekvő helyzetben mérte a lábát, amely nem adhatott megfelelő eredményt. A felperes a becsatolt méretfelvételi lappal kívánta bizonyítani, hogy a két lábfeje közt az eltérés 3 centiméter a szakértő által megállapított 1 centiméterrel szemben. Az igazságügyi orvosszakértő szakvéleményét a méretfelvételi lap ismeretében is fenntartotta azzal, hogy a felperes bal lába (lábfeje) az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat során 1 centiméterrel volt rövidebb az ellenoldalínál. Bal lábfeje hossza 26 centiméter, a jobbé 27 centiméter volt (a 2014. augusztus 26-ai NRSZH másodfokú szakértői bizottságának szakvéleményében jobb láb 27 centiméter, bal láb 25,5 centiméter volt).

A bíróság a felperes által indítványozott bizonyítást, a szakértő megnyilatkoztatását elrendelte, a szakértő véleményéből az értékelés oka kitűnt. A felperes a méretfelvételi laptól eltérő, a szakvéleményben rögzített lábfej hosszúság megjelölésében jelentkező ellentmondáson kívül nem jelölte meg, hogy az általa indítványozott további bizonyítást, új szakértő kirendelését milyen okból kéri. A fentiek alapján a bíróság nem sértette meg a Pp. 182. § (3) bekezdését azzal, hogy a perben eljáró szakértő véleményét elfogadta ítélezése alapjául, figyelemmel arra is, hogy három egybehangzó szakvélemény állt a bíróság rendelkezésére. A felperes által becsatolt méretfelvételi lap a szakértői szakvélemény megállapításának cáfolatára nem volt alkalmas, mivel az nem orvosi szempontból és nem azonos kritériumok alapján készült.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes és alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e körben mellőzte a határozathozatalt.

A per tárgyi illeték- és költségmentes, ezért a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli az Ebtv. 75/A. § alapján.

Budapest, 2015. november 9.

*Dr. Zanathy János sk. tanácselnök, Dr. Farkas Katalin sk. előadó
bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. bíró*

A kiadmány hitelével:

tisztviselő